

Lorber...

Nem kell kétségbe vonni a szellemi javakat, amiket tőlem átvesztek, mivel nem elégszem meg a világos kijelentésekkel, hanem megindoklom mind, és nektek is meg kell győződnotök, hogy az igazságra tanítlak benneteket. De tudom, hogy ellenállásra találtok, és ez ösztönöz, hogy bizonyítékot adjak nektek, ahogy ezt meg is tettem azáltal, hogy felhívtam figyelmeteket egy másik közlésre, ami hasonló problémát érint. És ezen írószolgámon keresztül létrejön a világosság számotokra /Gottfried Mayerhofer: Teremtéstíkok/. Mert az utolsó időben vagytok, ezért a legteljesebb igazságot adom, amit veszélytelenül terjeszthettek azzal az utalással, hogy semmi sem marad változatlan amint az emberiség közé jut, mert az még nem tökéletes.

Elhíhetitek, hogy ez a munka is /értsd: Jakob Lorber-é/ változást élt át, és ezért már nem maradt tiszta /érintetlen/. Azonkívül a szolgám, J.Lorber is csak egy ember volt, aki tévedhetett és ezért tévedett is, amikor egyedül az értelme igyekezett megoldani a problémát, mert akkor ellenfelem befolyásolhatta az értelmét. Védelmem alatt állt ugyan, és valóban olyan ismereteket hagyott hátra a világnak, hogy bizonyára a legnagyobb látnoknak és prófétának nevezhető.

De a szabad akaratukat meg kellett hagynom, ami azonban alkalom, hogy az ellenfél bekapcsolódhasson, különben nem jöhetett volna létre ilyen nyilvánvaló ellentmondás, mint a lényem ábrázolása, hogy minden ellentmondást eredményezett ami bennem létező.

Azonban egyik szóátvevőtől sem fogom védelmemet megtagadni, aki igazán küzd a helyes felismerésért, aki mindig csak a tiszta igazságot akarja megtudni és terjeszteni. És ez legyen elegendő és erősítsen benneteket a tévedés elleni küzdelemben, mivel veletek vagytok és engedem megszereznetek a helyes gondolkodást.

Ámen.